

den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 4 måneder.

Stk. 3. Prøveløsladelse kan i almindelighed ikke ske, når den resterende straffetid er mindre end 30 dage.

Stk. 4. Løsladelse på prøve forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig, at der er sikret ham passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at han erklærer at ville overholde de til løsladelsen knyttede vilkår.

§ 39. Løsladelse betinges af, at den pågældende ikke i prøvetiden begår strafbart forhold. Prøvetiden fastsættes til mindst 1, højst 3 år. Hvis den resterende straffetid overstiger 3 år, kan der dog fastsættes en prøvetid på indtil 5 år.

Stk. 2. Det skal i almindelighed fastsættes som vilkår for løsladelsen, at den pågældende i hele prøvetiden eller en del af denne undergives tilsyn og fører et ordentligt liv. Yderligere vilkår kan fastsættes efter reglerne i § 57. Vilkår om ophold i hjem, hospital eller anden institution har ikke gyldighed for længere tidsrum end den resterende straffetid. § 57, stk. 2, og § 59, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

§ 40. Overtræder den prøveløsladte de fastsatte vilkår, kan justitsministeren

- 1) ændre vilkårene og forlænge prøvetiden inden for den i § 39 fastsatte længstetid.
- 2) bestemme, at han skal genindsættes til udståelse af reststraffen.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 kan kun træffes inden prøvetidens udløb.

Stk. 3. Bliver der ikke truffet bestemmelse om genindsættelse, anses straffen for udstået på det tidspunkt, da prøveløsladelse fandt sted.

Stk. 4. Finder genindsættelse sted på grund af nyt strafbart forhold, for hvilket der idømmes frihedsstraf, skal den resterende del af straffen i forbindelse med den nu idømte straf ved afgørelse om fornyet prøveløsladelse betragtes som en ny straf. Såfremt genindsættelse finder sted af andre grunde, kan fornyet prøveløsladelse ske, selv om de tidsmæssige betingelser i § 38, stk. 1 og 2, ikke er opfyldt med hensyn til reststraffen. Med hensyn til prøvetid efter sådan prøveløsladelse gælder de i § 39 fastsatte

tider med fradrag af den tid, i hvilken den pågældende tidligere har været prøveløsladt.“

6. I § 41, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

„§§ 34-36 finder tilsvarende anvendelse.“

7. § 42, stk. 2, 2. og 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

„§ 39 finder tilsvarende anvendelse.“

8. § 43, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Overtræder den prøveløsladte de fastsatte vilkår, kan fængselsnævnet ændre vilkårene og forlænge prøvetiden inden for den fastsatte længstetid eller bestemme, at han skal genindsættes.“

9. § 43, stk. 3, affattes således:

„§ 40, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.“

10. § 44, stk. 1, affattes således:

„Hæfte idømmes fra 7 dage til 6 måneder. Det bestemmes ved kgl. anordning, i hvilket omfang hæfte skal fuldbyrdes i enrum eller i fællesskab. De dømte skal have ophold i enrum om natten. § 36, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.“

11. I § 46, stk. 2, indsættes som nyt 2. pkt.:

„Straffetiden kan dog ikke ved hensættelse i straffecelle forlænges med mere end en tredjedel.“

12. § 47 affattes således:

„§ 47. Over for dømte, der udstår frihedsstraf, kan følgende disciplinærstraffe anvendes:

- 1) udelukkelse fra begunstigelser, der er hjemlet for dømte, hvis opførsel er tilfredsstillende.
- 2) udelukkelse fra arbejde indtil 14 dage.
- 3) hensættelse i straffecelle indtil 3 måneder, for dømte, der udstår hæfte, dog kun indtil 14 dage.
- 4) over for dømte, der udstår fængsel: udelukkelse fra arbejdsgodtgørelse eller inddragelse af allerede erhvervet arbejdsgodtgørelse.
- 5) over for dømte, der udstår hæfte: udelukkelse i indtil 30 dage fra adgang til selv at sørge for deres forplejning.